

26.11x34.88	1/3	עמוד 26	מקור ראשון - מוספים מיוחדים	05/2021	77171336-5
-------------	-----	---------	-----------------------------	---------	------------

בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינו - 80790

26 השנה של סמנכ"ל הסוכנות היהודית יהודה סטון

לפעול כמו במצבי חירום אחרים. זה אומר לכנס 'שולחן לאומי', לאסוף נתונים מרחבי העולם על מספר החולים ועל ההנחיות בכל מדינה, וכל הזמן לטייב אותן, לקבל החלטות ולחלק משימות. פרסמנו הנחיות בריאות ב־13 שפות והפצנו אותן בקהילות היהודיות. היינו הגוף הראשון בארץ שרכש ערכות חיטוי עבור עולים ושליחים ברחבי העולם. חשבנו כל הזמן מה ההזדמנויות שלנו בסיטואציה כזו ואיך אפשר לעזור."

אנשי הסוכנות היהודית ושליחיה לא יכלו לסייע ברמה הרפואית המיידית, אך הם זיהו בשלב מוקדם את השלכות הרחוב של הקורונה: "נוסף על המשבר הבריאותי, היה פה משבר כלכלי כבר שפגע בעם היהודי בכמה אופנים", מסביר סטון. "יהודים בחו"ל משלמים על שירותים שניתנים להם. אם בית הספר היהודי או בית הכנסת לא נפתחים, אז אתה כחבר קהילה לא משלם למסודות הקהילה, ואם הם לא מקבלים תשלום הם לא מסוגלים להתקיים. מעבר לזה, יש תחושה של סטרס עולמי, וכל התורמים מכווצים את הפעילות הפילנתרופית שלהם. בנוסף, מי הנפגעים העיקריים מהמשבר? העצמאים, וזה משלח היר העיקרי של יהודים ברחבי

תחושת שליחות אמיתית. סטון, השבוע

"העברנו אנשים גבולות כדי להגיע לטייסות. כשמשפחות הגיעו מדרום אמריקה לאירופה ולא יכלו לעלות לטיסה, היה שליח שדאג להם. יש פה מארג עולמי. הסוכנות עשתה גם מבצעים מורכבים בהוּנָה שהשתיקה יפה להם"

היהודיות, לצד תחזוק הקשר שלהן עם ישראל.

"כשהמשבר העולמי התחיל, ההבנה שלנו הייתה שאנחנו יכולים להיות חלק ממארג שמחבר בין קהילות יהודיות בעולם", מגולל סטון את הפעילות האינטנסיבית של הסוכנות היהודית בשנה האחרונה. "עמים ומדינות הסתגרו בתוך עצמם, ובמצב חירום כזה, מי יחשוב על הקהילה היהודית ברומא או בדרום אפריקה? כך נוצרו שיתופי פעולה מיוחדים וחוצי יבשות בין קהילות יהודיות ברחבי העולם כדי לתמוך זה בזה. במונח מסוים, הקורונה הייתה הזדמנות אדירה."

דרום אפריקה לומדת מהוד השרון
בסביבות פברואר אשתקד, כאשר בישראל טרם נערכו להגעת המגפה החלו להגיע לאנשי הסוכנות דיווחים משליחיהם בעולם על הקורונה שהולכת ומתפשטת. "אני זוכר את זה כמו אתמול", משחזר סטון. "התכנסנו לכמה ימים של ישיבות. הבנו שאנחנו צריכים להקים צוות ייעודי לטיפול בקורונה ובהשלכותיה. אנחנו יודעים לנהל מצבי חירום, אז מהר מאוד הוקם צוות ואיתו נוהל מסודר. בשלב הראשון התחלנו

התמודדותה של ישראל עם הקורונה ידעה עליות ומורדות, אך הודות למבצע החיסונים המוצלח, כיום עיני העולם נשואות אלינו. גם עיני העולם היהודי נשואות למדינת ישראל בשנה האחרונה, ובפרט לגוף הממונה על הקשר עמו מטעמה – הסוכנות היהודית. מצב התחלואה במדינות רבות מעסיק לא רק את הקהילות הפזורות על פני 65 מדינות, אלא גם את הזרוע הישראלית המופנית לעולם היהודי ומשגרת אליו שליחים. "אני מודאג מאוד מהתחלואה הגואה באמריקה הלטינית", אומר לנו סמנכ"ל הסוכנות היהודית יהודה סטון. "גם במדינות אחרות המצב לא טוב, וזה משפיע מאוד על הקהילות היהודיות. השליחים שלנו עושים מה שרק אפשר."

חמ"ל הקורונה של הסוכנות היהודית, הפועל ממשרדו של סטון בבניין הסוכנות ברחוב המלך ג'ורג' בירושלים, עובד כבר יותר משנה 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע. אם תרצו, זהו "קבינט הקורונה היהודי העולמי". שליחי הסוכנות היהודית נדרשים לטפל במגוון מקרים, כשלבנגד עיניהם עומרת המטרה: לסייע לקהילות

77171337-6	05/2021	מקור ראשון - מוספים מיוחדים	עמוד 27	2/3	25x31.33
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

במובן מסוים, הקורונה הייתה הזדמנות אדירה

גם בשנה שבה שערי מדינות העולם נסגרו, הסוכנות היהודית המשיכה להעלות לכאן יהודים, לעזור לקהילות בתפוצות להתמודד עם המגפה והשלכותיה ולסייע גם לנוער ישראלי בפריפריה. הסמנכ"ל יהודה סטון מסכם שנה מאתגרת במיוחד, שיצרה גם חיבורים חדשים

אילת כהנא

צילום: אוליבייה פיטוסי, פלאש 90

העולם". המציאות הזו הביאה לאחת מהחלטות החירום הראשונות של הנהלת הסוכנות היהודית - הקמת קרן סיוע למוסדות ועצמאים שנפגעו. "אמרנו לקהילות שאנחנו נותנים את הכסף בעבור המוסדות שימשיכו להתקיים, כדי לשמור על המנגנון הקהילתי. זו חשיבה אחרת".

המיום השני שהוקם סמוך לתחילת המגפה היה "JReady" - רשת חירום יהודית להתמודדות עם מצבי חירום. "ההכנה הייתה שאנחנו צריכים לייצר חיבורים ולהעביר ידע. בדרום אפריקה למשל הקהילה הייתה צריכה להתמודד עם פתיחת בתי ספר. חיברנו אותם בוועם לשיחה עם ראש עיריית הודישהרון כדי שיספר להם כיצד הוא פתח את בתי הספר, ובאותה שיחה השתתפו גם מנהלות בתי ספר מונוקובר שבקנדה. בנוסף, הבאנו לקהילה היהודית שם - שוב בוועם - מומחים ממדינות נוספות בעולם כדי שישתפו באופן ההתמודדות עם הקורונה. דאגנו לחבר לקהילות מומחים מישראל אבל גם מהעולם, כדי לייצר תחושה שאנחנו יחד בסיפור הזה".

גם בסוכנות היהודית עברו לעבוד

ומשפחתו, שנמצאה בתעודת המעבר של המשפחה ממצרים כאשר עלתה משם לארץ. התמונה השלישית היא של תעודת הקליטה בחיפה, עם חתימה של הסוכנות היהודית, משנת 1957. החיבור הזה של מזרח ומערב טבוע בסטון, ומכוחו הוא פועל גם בסוכנות. בהמשך הפך סטון למנהל פיתוח עסקי בארגון, תוך שהוא ממשיך לנהל את היחידה לשליחים. לתפקיד סמנכ"ל הסוכנות התמנה לפני כשנתיים, וכיום הוא שותף לניהול כלל הפעילות של הסוכנות היהודית בארץ ובחול, תחת המנכ"לית אמירה אהרונוביץ. נוסף על כך הוא גם מנהל מצבי חירום בארגון, כך שבמידה רבה ניתן לומר כי הקורונה תפסה אותו מוכן.

תחומי העשייה של הסוכנות נחלקים לשלושה ראשים: עלייה לישראל, חינוך הקשר בין יהדות העולם למדינת ישראל, ופעילות בתוך ישראל. סטון מתמקד תחילה במפעל השליחות שממנו צמח בתקופת הקורונה, הוא מספר, על לישראל 21 אלף איש. "הגיעו לפה רופאים, הגיעו מורים ואנשים שישתלבו בהמשך בתעשייה. תחשבי איזה הישג זה כשהשמיים סגורים. זה בין המספרים הגבוהים שהיו לנו, וההערכות שלנו מדברות על רבע מיליון עולים בחמש השנים הבאות. זה אתגר ענקי שממשלת ישראל צריכה להצטרף אליו".

איך זה קורה בשנת קורונה?
"זה קורה בראש ובראשונה כי יש פה צוות עובדים שאני אומר עליהם שהם צוות שליחים, בארץ ובעולם. בנוסף, לסוכנות היהודית יש מעמד ייחודי מאוד במדינת ישראל. לשמחתי המדינה על כל משרדי הממשלה הרלוונטיים - משרד העלייה והקליטה, משרד ראש הממשלה, משרד החוץ, משרד הבריאות, רשות האוכלוסין - כולם רתומים להבנה שאם העלייה לא פסקה לעולם, אין סיבה שהיא תיפסק. לצד זה מדובר בגוף רציני עם מערכות תומכות, שיועד לטפל באמצעותן גם בקורונה.

"תחשבי על משפחה שמגיעה מברזיל או מצ'ילה ומתמודדת עם שפה חדשה, תרבות חדשה ואוכל שהיא לא מכירה, ומיד כשהיא מגיעה היא צריכה להיכנס לשבועיים בידוד. כדי להתמודד עם עלייה בשנת קורונה פתחנו מלונות והצבנו במרכזי הקליטה אנשי צוות שלנו, שעזבו את המשפחות שלהם כדי להעביר בידוד עם העולים ולתמוך בהם.

"הצד השני של המטבע הוא שהסוכנות מקבלת קרדיט ענק בקרב הקהילות היהודיות בעולם. הן מבינות שיש גוף שעושה את זה כבר 90 שנה, ושיש למי לפנות. זה נוסך ביטחון. העברנו אנשים גבולות כדי להגיע לטיסות, וכשמשפחות הגיעו למשל מאמריקה הלטינית לאירופה ולא יכלו לעלות לטיסה, היה שליח מאירופה שדאג להם. יש פה מארג עולמי. הסוכנות היהודית עשתה גם מבצעים מורכבים הרבה יותר שהשתיקה יפה להם, והכול יושב על ההבנה הזאת שאסור שמפעל העלייה ייפסק. עכשיו עם הקורונה יש פה הזדמנות אדירה, כי ישראל היא הצלחה אדירה".

למה עולים בחרו להגיע לישראל דווקא במהלך שנת הקורונה?
"ההליך עלייה נמשך בין שמונה חודשים לשנה, מהשלב שבו מתחילים לחשוב על זה. השאלה הנכונה יותר היא למה היה גידול של 41% בפתיחת תיקי עלייה של צעירים לישראל, וגידול של 50% בפתיחת התיקים מארצות המערב - דווקא בשנת הקורונה. זה נובע מכמה גורמים. ראשית, בממוצע הגלובלי מדינת ישראל נמצאת במקום טוב מאוד מבחינת ההתמודדות עם הקורונה. היא סיפור הצלחה. שנית, בגלל הקורונה והשלכותיה, מחסום הפחד או הטראומה מלעזוב את הקהילה ירד. הבנת שאתה יכול לעשות עסקים מרחוק וגם להתחבר לקהילה מרחוק. שלישי, דווקא הצעירים שישבו לבד בבית ובבידוד התחילו לשאול את עצמם שאלות של זהות. לכל אחד מאיתנו היה בתקופה הזו הרבה זמן לבד, וזה זמן של מחשבה. קיבלנו השנה לתוכנית 'מסע' את המספר הגבוה ביותר של צעירים מארה"ב. הם אומרים לעצמם, 'העולם עומד להיות משותק בשנה הקרובה, אז למה לא לעשות חוויה בישראל? זה הזמן הטוב ביותר'."

18 שעות בשדה התעופה

לא רק מפעל העלייה נמשך ביתר שאת, אלא גם תוכניות המסע לישראל. "היו פה 7,500 איש במהלך הסגר הראשון. צעירים יהודים מרחבי העולם ששהו בישראל במסגרת פרויקט 'מסע', מספר סטון. גם התנועה מישראל אל התפוצות באמצעות מפעל השליחות גדלה בשנה החולפת, ומאות שליחים גויסו בשנה האחרונה ונשלחו לקהילות ברחבי העולם. אני שואלת את סטון איך מגייסים שליחים בתקופה מאתגרת כזאת.

"ניהלתי במשך חמש שנים את עולם השליחות", הוא משיב. "אנחנו מחפשים אנשים שמעבר להיותם מעוררי השראה, הם גם מונעים מתחושת שליחות אמיתית. אנשים שהערכות ההדדית היא נר לרגליהם ושיכולים לצאת מאזור הנוחות. היה לי ברור מהרגע הראשון שזו שעתנו כמנהיגות. גם אני וגם היו"ר יצחק (כח"י) הרצוג שוחחנו באופן אישי עם הורים של שליחים ואמרנו 'אנחנו פה איתכם'. בווי' עלה לשיחות עם שליחים ועם הורים של ש"י-שי"נים (צעירים בשנת שירות; א"כ). אמרנו להם במפורש, 'אם משהו מרגיש שהוא רוצה לחזור הביתה, אנחנו נחזיר אותו הביתה'. אבל עם זאת, במצבי משבר התפקיד שלנו הוא להישאר בקהילות ולחבר אותן אלינו. עכשיו הקהילות היהודיות במשבר, זו השעה שהן זקוקות לנו. השליחים שלנו המשכו לעסוק בענייני חינוך והסכו את עצמם גם לענייני רוחה. התחלנו לתת מענה לעולם החינוך שנפגע מאוד גם בחול' עוד לפני שהקהילות היו מוכנות לזה, כי הן היו עסוקות בטיפול בזקנים או בהחזרת המשק לעבודה.

"הייתה לי שיחה עם שליחים באחת ממדינות אירופה", הוא ממשיך. "אמרתי להם שהתחלואה משתוללת ושאתה ערוך

24.94x27.98	3/3	עמוד 28	מקור ראשון - מוספים מיוחדים	05/2021	77171338-7
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

צילום: יהונתן שאול

עולים מאתיופיה מגיעים לישראל, דצמבר 2020

כעם. זה הגוף הממלכתי היהודי העולמי שנתן מענה לכולם בלי הבדל.

"לפני שנתיים נפגשנו בניד'רזי עם כ-160 מנהיגים מקהילות יהודיות בעולם. הגענו לשלושה ימים, ניתקנו את הטלפונים ועברנו סדנה משותפת. אחד התרגילים היה לדמיין שאין סוכנות יהודית, מי הם הגופים האחרים שיכולים לעשות מה שהיא עושה? הבנו שיש כמה תפקידים של הסוכנות היהודית שאף אחד אחר לא יכול לעשות. אחד מהם זה מפעל העלייה הגדול. השני, העובדה שזה הגוף היחיד שמחבר את כל היהודים בעולם. הדבר השלישי הוא שאנחנו הקול של יהדות העולם במדינת ישראל. יש 1.2 מיליון יהודים שאנחנו נוגעים בהם באופן ישיר, במעגל ראשון. זה הסיפור של הסוכנות. בדברים האלה אין מי שיחליף אותה".

סטון עבר באופן צמוד עם שני יושבי הראש האחרונים של הסוכנות – נתן שרנסקי שכיהן עד 2018, ויצחק הרצוג, היו"ד הנוכחי. "בוז" הוא אדם שמחובר ברמ"ח איבריו ליהדות העולם", אומר סטון. "הוא יהיה קשוב למצוקות של אנשים ויטריף אותי עד שהנושא יהיה מטופל. הוא גרם לנו לעבוד בשותפות עם הרבה מאוד גופים. הסוכנות הפכה בתקופתו להיות גוף מקשר, ואין לנו שותפות שהיא לא טובה. דבר שני, הוא הרים את הראש במונח שהוא נסך בנו את הגאווה בשליחות שלנו בקהילות היהודיות. כשהוא הגיע הוא קודם כול למד את הארגון, וקידם מנכ"לית סופר מוכשרת מתוך הארגון, אמירה אהרונוביץ. הוא לא חיפש הון פוליטי בלהביא משהו מבחוץ. טובת הארגון והעם עומדת לנגד עיניו, ואני מאוד שמח שקיבלנו דמות להנהיג אותנו שרואה בתפקיד הזה שליחות. גם נתן ראה בתפקיד הזה שליחות לא פחות. זכיתי עם זה וזכיתי עם זה, וטוב לעם היהודי שנתת תפקיד זה, שהוא מעין 'ראש ממשלת העם היהודי', עומד אדם שרואה בו שליחות".

היינו עם משפחות של עולים מאתיופיה כדי להסביר להן על הבידוד; הגעתם לישראל, החלום הכי גדול שלכם, אחרי שחייתם עשרות שנים להתאחד עם המשפחות שלכם - ואתם לא יכולים לפגוש אותן. זה קורע לב. צריך לעזור להם שהחוויה לא תיצרב כטראומה"

שתהיה מחובר לעם היהודי ולישראל. אלה שתי תוצאות שאני מקבל באהבה. איך היית מבחין את הסוכנות מארגונים אחרים שפועלים עם קהילות יהודיות? "הסוכנות היהודית היא הגוף היחיד שיש בו ביטוי לכל הזרמים והגוונים בעם היהודי, והם חוברים יחד בשולחן יהודי גלובלי שמתמודד עם האתגרים הגדולים שלנו

צריך גם לחשוב איך עוזרים להם מבחינה נפשית כדי שהחוויה לא תיצרב כטראומה. זה הדיר שינה מעיניי".

הזרוע הישראלית בסוכנות ידעה גם היא לא מעט אתגרים בשנת הקורונה. חלק ניכר מפעילות הארגון הוא דאגה לאוכלוסיות מוחלשות בישראל. הסוכנות היהודית מחזיקה יותר מארבעים מרכזי נוער בפריפריה, שהושבתו בסגרם. "במשבר הזה, מי שהיה מוחלש הפך למחלש עוד יותר", אומר סטון. "הסטרט בתוך הבתים של הנערים שמתפתחים בתוכניות שלנו הוא מטרף. אין בתי ספר, הם תקועים בבית, ואתה שומע סיפורים על גידול באלימות במשפחה, והמפעל שלנו, שנועד לעזור להם, פשוט נעצר. אנשים מתרסקים לך מול העיניים ואין לך דרך לעזור להם.

"גייסנו כספים מכל העולם כדי לרכוש להם טאבלטים ללמידה מרחוק; השקענו בסלי מזון למשפחות, דאגנו למתנדבים שישירו לאנשים מבוגרים דרך המרפסות, הרמנו פרויקט של חלוקת חלה לשבת. דאגנו לפער הדיגיטלי של המבוגרים יותר, שיהיו אנשים שיעזרו להם להתחבר לנכדים. זו מחויבות בלתי מתפשרת לאנשים, והיא קיימת אצל כלל העובדים שלנו".

ביטוי לכל הזרמים

הסוכנות היהודית פועלת כבר יותר מ-90 שנה, ועד היום סייעה בעליית שלושה מיליון יהודים לישראל. תקציבה השנתי עומד על כ-360 מיליון דולרים מספיי תרומות, ומתחתיה פועלות בארץ ובעולם שש חברות-בנות. מעבר לתרומות, הסוכנות חתומה על עשרות הסכמי שיתוף פעולה עם משרדי ממשלה, שמעבירים תקציב לפעילותה. למשל, האחריות להפעלת מרכזי הקליטה היא של משרד העלייה והקליטה, והסוכנות מפעילה אותם. היקף הפעילות של הסוכנות נאמד בכמיליארד שקל בשנה.

יהודי העולם רואים בישראל בית כיום? "השאלה היא אם יהודים בעולם מרגישים מחוברים לישראל, ואם היא חלק משמעותי בחיים שלהם. זה אחד האתגרים שאנחנו משקיעים בו. ההתרחקות של הדור הצעיר מישראל מתחילה בהתרחקות מהזהות היהודית. ברור שביקורים בישראל במסגרת הפרויקטים השונים תורמים מאוד לחיזוק הקשר, אבל זה עניין דורי. אנחנו רואים שהדור הצעיר ביקורתי יותר כלפי ישראל. הוא גדל בעולם שכבר לא נלחמים בו על עצם קיומה של המדינה, ומשום כך אתה יכול להיות יותר ביקורתי. אבל אני חושב שיהודים באופן גורף מרגישים שיש להם קשר לישראל ושהיא חלק משמעותי בזהות שלהם".

אם הם יותר ביקורתיים כלפי ישראל, לא נראה שהדור הבא ימשיך לעלות. איך אתם מתמודדים עם זה? "הסוכנות היהודית מחזקת את החיבור של יהודים למדינה ולעם, ומצפה כמוכח לתוצאה שהיא בסופו של דבר עלייה, אבל באותה נשימה היא אומרת, 'אם לא באת הביתה למדינת ישראל, אנחנו מצפים

להחזיר אותם למחרת בבוקר בטיסת חירום. הם ענו לי, 'שום סיכוי'".

בכל זאת, איך אנשים נרתמים למשימה במציאות הריגת כוז?

"כשאתה בא למיונים בסוכנות אתה מבין שזה גוף אחראי, שאם זה לא יהיה בטוח הוא לא ישלח אותך. וכשהתעורר צורך אמיתי, יכולנו בכל מצב להחזיר את האנשים. צריך להגיד את האמת, לא בוטלו כל הטיסות, היו טיסות; אז אתה טס דרך אירופה ומבלה יומיים אצל השליחים באירופה ויוצא משם. יש לי נתונים בחמ"ל לא רק על טיסות, אלא גם על המצב בכל קהילה יהודית בעולם ועל ההגבלות באותה מדינה בכל זמן. מצאתי אוזן קשבת במשרדי הממשלה בהבנת המורכבות, ובהבנה שלנו כארגון יש תפקיד גדול יותר. בנוסף, יש לנו קשרים במדינות ובממשלות בעולם. יכולנו להרים טלפון ולהשיג אישורי מעבר מיוחדים כשהיה צריך".

אירוע שזכור לו במיוחד קרה באחת ממדינות דרום אמריקה. שתי שליחות הגיעו מישראל כשבאמתחתן בדיקת קורונה שלילית, אלא שבשל עיכוב בנחיתה פג תוקפה שעתיים לפני הנחיתה. במשך 18 שעות הן שהו בשדה התעופה, וכל הזמן הזה החמ"ל בארץ לא הפסיק לעבוד למענן: אנשי משרד החוץ מצידם, פגישה של יו"ד הסוכנות הרצוג עם שגריר אותה מדינה בישראל, וקצין הביטחון של שגרירות ישראל באותה מדינה שפנה אל מי שצריך שם בשדה התעופה. "השליח שלי ישן ברכב מחוץ לשדה וחיכה להן שיצאו. הוא העביר להן כסף, דאג שיביאו להן אוכל, אני לא ישנתי 24 שעות. אבל גם הן וגם ההורים שלהן הרגישו שיש על מי לסמוך, שיש מדינה שלמה שעומדת מאחוריהן".

סטון שולף עוד ועוד סיפורי חירום מהסוג הזה. למשל, משפחת עולים שהייתה בדרכה לישראל והדרך הסתבכה והתארכה בגלל הקורונה. "הם ישבו על המזוודות בשדה התעופה אחרי שמכרו את כל הציוד, אך לא יכלו להגיע מכיוון שהתבטלו הטיסות. אתה מוצא את עצמך במבצע חובק עולם, כשיש לך אחריות על חיים של אנשים. מעבר למציאת מלון לשהות בו בינתיים, אתה צריך למצוא את הדרך להביא אותם לישראל. אני לא רוצה לפרט יותר מדי, אבל היינו צריכים לצאת מגדרנו באישורים של הרבה מאוד גורמים כדי להעביר יהודים בין מדינות ולהביא אותם בסופו של דבר לישראל".

אתגרים היו גם בישראל, למשל עם עולים שהגיעו מאתיופיה. "מרכזי קליטה שעד לפני רגע היו מתוכננים כמרכזים לעולים ממדינה מסוימת מהמערב, פתאום צריכים להיערך לקבל עלייה מאתיופיה. האתגר לעובדים הוא גדול, לא בטוח שיש להם את השפה והכלים בשביל זה. בתוך פחות מחודש מרכזי קליטה צריך לשנות את כל המערך שלו ולהתאים את עצמו לתרבות חדשה. היינו שם עם המשפחות כדי להסביר להן על הבידוד; הגעתם לישראל, החלום הכי גדול שלכם, אחרי שחייתם עשרות שנים כדי להתאחד עם המשפחות שלכם – ואתם לא יכולים לפגוש אותן. זה קורע לב.